

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 – Comisia Europeană/Irlanda**(Cauza C-550/18) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului – Directiva (UE) 2015/849 – Lipsa transpunerii și/sau a comunicării măsurilor de transpunere – Articolul 260 alineatul (3) TFUE – Cerere de obligare la plata unei sume forfetare]

(2020/C 297/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Scharf, L. Flynn și G. von Rintelen, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: G. Hodge, M. Browne și A. Joyce, agenți, asistați de G. Gilmore, BL, și de P. McGarry, SC)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Estonia (reprezentant: N. Grünberg, agent), Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères, B. Fodda și J.-L. Carré, agenți)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat din 8 martie 2018, toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei și, prin urmare, întrucât nu a comunicat aceste dispoziții Comisiei Europene, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 67 din Directiva 2015/849.
- 2) Obligă Irlanda la plata către Comisia Europeană a unei sume forfetare de 2 000 000 de euro.
- 3) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Republica Estonia și Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 436, 3.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA/Comisia Europeană**(Cauza C-606/18 P) ⁽¹⁾**

[Recurs – Concurență – Înțelegeri – Piața europeană a cablurilor electrice subterane și submarine – Împărțire a pieței în cadrul proiectelor – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 20 – Competențe de inspecție ale Comisiei în cadrul procedurii în materie de înțelegeri – Competența de a copia date fără examinare prealabilă și de a le examina ulterior în birourile Comisiei – Amenzi – Competență de fond]

(2020/C 297/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Nexans France SAS, Nexans SA (reprezentanți: G. Forwood, avocat, și M. Powell și A. Rogers, solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin și F. Castilla Contreras, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Nexans France SAS și Nexans SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – AFMB Ltd și alții/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Cauza C-610/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Lucrători migranți – Securitate socială – Legislație aplicabilă – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Articolul 14 alineatul (2) litera (a) – Noțiunea de „persoană care este membru al personalului de călătorie al unei întreprinderi” – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 13 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „angajator” – Șoferi pentru transportul rutier care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre sau state ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) – Șoferi pentru transportul rutier care au încheiat un contract de muncă cu o întreprindere, plasați însă sub autoritatea efectivă a unei alte întreprinderi stabilite în statul membru de reședință a acestor șoferi – Determinarea întreprinderii care are calitatea de „angajator”]

(2020/C 297/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AFMB Ltd și alții

Pârât: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Dispozitivul

Articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 631/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004, precum și articolul 13 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, trebuie interpretate în sensul că angajatorul unui șofer pentru transportul internațional rutier, în sensul acestor dispoziții, este întreprinderea care exercită autoritatea efectivă asupra acestui șofer pentru transportul rutier, suportă, în fapt, sarcina salarială corespunzătoare și dispune de puterea efectivă de a l concedia, iar nu întreprinderea cu care respectivul șofer pentru transportul rutier a încheiat un contract de muncă și care este prezentată în mod formal în acest contract drept angajatorul aceluiași șofer.

(¹) JO C 455, 17.12.2018.